

- οὐ κτίσμα ὁ Γίός». 401.
- ΚΤ'. Εἰς τὸ εἰρημένον ἐπὶ τοῖς υἱοῖς Ζεῦδοις, τὸ, «Καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου, θὲξ εὑωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δούνααι». 413.
- ΚΖ'. Εἰς τὸ, «Ἴνα γιγάντωσι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ δὴ ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν». 420.
- ΚΗ'. Εἰς τὸ παρὰ τῷ Λουκᾶ κείμενον, «Ἴησος δὲ προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ γάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις». 421.
- ΚΘ'. Εἰς τὸ, «Οταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Γίός ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάχαντι αὐτῷ τὰ πάντα». 429.
- Λ'. Εἰς τὸ «Πάτερ δόξασόν με τῇ δόξῃ, η̄ εἶχον ἄφο τὸν τὸν κόσμον εἰναι παρὰ σοί». 437.
- ΛΛ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Θεὸς περὶ τῆς ἔκυτοῦ οὐσίας οὐδὲν πλέον ἡμῶν ἐπίσταται· ἀλλ' ὅπερ ἂν αὐτὸς εἰδείη περὶ ἔκυτοῦ, τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπαραλλάκτως. 441.
- ΑΒ'. Ἐκλογαὶ ῥητῶν μετὰ συλλογισμῶν ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅτι Θεὸς κατὰ φύσιν ὁ Γίός· εἰ δὲ τούτο, οὐ ποίημα, οὐδὲ κτίσμα. 453.
- ΑΓ'. «Οτι Θεὸς κατὰ φύσιν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός· δι' Γίοῦ δὲ τῇ κτίσει χορηγούμενον. 563.
- ΑΔ'. Παράθεσις ῥητῶν ἐφεξῆς, ἐν οἷς ἔστι τὸν ἐπιτηροῦντα Θεωρεῖν, ὅτι Θεὸς τὸ Πνεῦμα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἔχον τῷ Γίῳ πανταχοῦ, καὶ οὐκ ἀπεξενωμένον τῆς οὐσίας αὐτοῦ· ὅμοι δὲ διδάσκουσιν, ὅτι, Θεοῦ λεγομένου κατοικεῖν ἐν ἡμῖν, τὸ Πνεῦμα ἔστι τὸ ἐνοικοῦν, 573.
- ΑΕ'. Μαρτυρίαι ἀπὸ τῆς Θείας Γραφῆς, δι' ἣν ἔστιν ἴδειν, ὅτι γεννητὸς ἐκ Πατρός ἔστιν ὁ Γίός, καὶ οὐχὶ πεποιημένος. 617.
-
- Περὶ ἀγίας τε καὶ ὁμοούσιου Τριάδος. 657—1124.
- Πρόλογος τῆς παρούσης βίβλου. 657.
- Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐν Διαλόγοις Ζ'.
- Α'. «Οτι συνατέλιος τε καὶ ὁμοούσιος τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ὁ Γίός, πρὸς ἐρμηνείαν πρεσβύτερον. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 660.
- Β'. «Οτι καὶ συνατέλιος τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν γεννητὸς ὁ Γίός. 713.
- Γ'. «Οτι Θεὸς ἀληθινὸς ὁ Γίός, καθὼ καὶ ὁ Πατήρ. 788.
- Δ'. «Οτι οὐ κτίσμα ὁ Γίός, οὐδὲ ποίημα. 860.
- Ε'. «Οτι τὰ τῆς θεότητος ἴδια καὶ ἡ δόξα, φυσικῶς ἐν τῷ Γίῳ, καθὼ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ. 929.
- Ϛ'. «Οτι τὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἴδια, καὶ τὰ μὴ σφρόδρα θεοπεπως εἰρημένα περὶ τοῦ Γίοῦ, πρέποι ἀν μᾶλλον τῇ μετὰ σαρκὸς οἰκονομίᾳ, καὶ οὐκ αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ Λόγου, καθὼ νοεῖται καὶ ἔστι Θεός. 1001.
- Ζ'. Περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ὅτι Θεὸς καὶ ἐκ Θεοῦ κατὰ φύσιν. 1076.
-
- ‘Ως ἐν Κεφαλαίοις.
Τὰ ἐγκείμενα τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, μετὰ προσθήκης ἑτέρων ἐννοιῶν, ἐναργεῖς ἀποδείξεις. 1124—1145.
-
- Περὶ τῆς ἀγίας καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος. 1148—1189.
- ΚΕΦΑΛΑΙΑ
- Προοίμιον. 1148.
- Α'. «Οτι περὶ πολλοῦ ποιεῖται ὁ Θεὸς τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν. 1149.
- Β'. Τίς ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου. 1149.
- Γ'. «Οτι ὡς πρὸς εὐσεβεῖς ἡ διδασκαλία γενήσεται. 1149.
- Δ'. Όποιας δεῖ διαλήψεις ἔχειν περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. 1152.
- Ε'. Όποια δεῖ περὶ τοῦ Γίοῦ φρονεῖν. 1152.
- Ϛ'. «Οτι τὸν Γίον τῷ Πατρὶ συναθίσιν διδάσκουσιν αἱ Γραφαὶ. 1152.
- Ζ'. Αποδείξεις ἐκ τῆς Παλαιᾶς, ὅτι ἀτίος ὁ Γίός. 1153.
- Η'. «Οτι τὰ μὲν ἀρμόττει τῷ Θεῷ Λόγῳ, τὰ δὲ τῇ ἀναλογίᾳ φύσει. 1156.
- Θ'. Περὶ τῆς ἐκ Θεοῦ γεννήσεως. 1157.
- Ι'. Τίς ἔννοια τῶν τοῦ Κυρίου ὀνομάτων. 1157.
- ΙΑ'. «Οτι οὐδεὶς οἶδε τὸν Γίον, εἰμὴ ὁ Πατὴρ, καὶ οὐδεὶς οἶδε τὸν Πατέρα, εἰμὴ ὁ Γίός. 1161.
- ΙΒ'. «Οτι ἵστη τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ ἡ δύναμις. 1164.
- ΙΓ'. «Οτι πολλαχόθεν ἔστι μαθεῖν Πατρὸς καὶ

